

Nuke James Cridland/Flickr

Europa zoekt naar collectieve nucleaire strategie

Meer Europeanen accepteren het idee dat het continent een geconsolideerd nucleair wapens commando moet ontwikkelen.

- Brad Macdonald
- [28-04-2017](#)

Vorige week maandag deed de *New York Times* verslag van de alsmaar toenemende besprekingen in Europa over de noodzaak om een *collectief Europees nucleair wapenprogramma* te ontwikkelen. Europese ambtenaren bespreken een plan, schreef Max Fisher, waarin “het nucleaire arsenaal van Frankrijk wordt hergebruikt om de rest van Europa te beschermen en onder een gemeenschappelijk Europees commando, financieringsplan en defensie-doctrine wordt geplaatst, of een combinatie van deze drie. Het zou alleen dan in werking worden gesteld als het continent niet langer kan rekenen op de bescherming van Amerika.”

Het feit dat Europa dit onderwerp alleen al bespreekt, is opmerkelijk. Het naoorlogse Europa staat bekend om zijn pacifisme en stond, althans tot voor kort, in de voorhoede van de wereldwijde nucleaire ontwapening. Dat dit onderwerp nu openlijk en serieus besproken wordt door Europese leiders, door de bekende media en door een groeiend aantal Europese burgers toont de angsten aan die door het continent gaan; angst voor onder meer een oplevend strijd lustig Rusland in het oosten, voor een terugtrekkende Amerikaanse aanwezigheid in regio's die van cruciaal belang zijn voor de Europese strategie, en voor een meer onafhankelijk Groot-Brittannië.

Hoe informatief het artikel ook was, de *Times* kwam niet tot de kern van het probleem. Het idee om de nucleaire wapens van Frankrijk onder een “gemeenschappelijk Europees commando” te plaatsen klinkt rationeel, maar het feit blijft dat als het gaat om Europese integratie van welk onderwerp dan ook er geen “gemeenschappelijk Europees beleid” bestaat. Duitsland is het grootste land binnen Europa, en het machtigste op economisch en politiek gebied. Alleen al de aanwezigheid van Duitsland in een collectieve Europese entiteit maakt het de de facto leider. Het onderbrengen van kernwapens bij een “gemeenschappelijk Europees commando” betekent toekenning van kernwapens aan Duitsland. Dat is het probleem waar we werkelijk over na moeten denken: Voelt Europa – voelt de wereld – zich op zijn gemak met het feit dat Duitsland nucleaire wapens krijgt?

We staan nog maar aan het begin van de besprekingen en, zoals Fisher uitlegde, moeten enkele belangrijke hindernissen genomen worden voordat Europa iets van een gemeenschappelijke nucleaire strategie kan vormen. Maar het feit dat deze discussie zelfs maar plaats vindt – dat het niet botweg is afgewezen of de mond gesnoerd is door massale publieke verontwaardiging – is zeer onthullend. Het feit dat deze besprekingen zelfs maar plaatsvinden toont aan dat er een groeiende honger is naar een soort overkoepelende pan-Europese nucleaire en militaire strategie. Bedenk ook dat de factoren die Europa *dwingen* in deze richting te denken niet zomaar spoedig zullen verdwijnen. Integendeel, omstandigheden in de wereld en in Europa zullen de drang tot een soort nucleair veiligheidsnet intensiveren.

Dit is een belangrijke ontwikkeling die nauwgezet in de gaten moet worden gehouden. Fisher schreef (nadruk van mij):

Hoewel er in het kader van deze regeling geen nieuwe landen tot de nucleaire club zouden toetreden ZOU DIT OP EEN ONGEKENDE ESCALATIE VAN DE COLLECTIEVE MILITAIRE MACHT VAN EUROPA NEERKOMEN en een drastische breuk met het Amerikaanse leiderschap.

Tegenwoordig worden kernwapens vooral gezien als een geopolitieke kwestie. Wanneer nucleaire wapens worden besproken is dat over het algemeen in het kader van strategie en als pressiemiddel. Velen zullen horen over de ontwikkeling van een nucleaire strategie van Europa en denken; *Amerika heeft kernwapens, Engeland heeft kernwapens, en Rusland heeft kernwapens. Is het dan niet eerlijk dat Europa ook kernwapens heeft?* Het antwoord is simpel: de geschiedenis van Europa is beladen met competitie en conflict. Duitsland in het bijzonder is niet in staat geweest om meer dan een paar decennia vreedzaam met zijn burens samen te leven. Op dit moment komen in Europa meerdere factoren samen die ervoor zorgen dat historische tendensen herleven die onvermijdelijk tot oorlog leiden.

De ontwikkeling van enige vorm van Europese nucleaire strategie betekent dat Europa's volgende grote conflict van nucleaire aard zal zijn.

Dat zou ons *meer dan een beetje* zorgen moeten maken. Voor meer informatie, lees ["Europe's Nuclear Secret."](#) ■

Trompet Nieuwsbrief

"Great Again"

Amerika zal weer groots worden, maar niet op de manier zoals miljoenen Amerikanen denken.

DOOR GERALD PLUNKY

In het voorjaar voor het eerst op de televisie mijn nieuwe boekje "Great Again" aanbevelen. Dit boek werd uitgegeven in de zomer van 2016. De nieuwgekozen president Donald Trump publiceerde ongeveer op hetzelfde moment een boek met dezelfde titel. Toen mijn nieuwe boekje naar de drukker ging, was ik niet over het boek van Mr. Trump. Oorspronkelijk was de titel "Crippled America" (Kreupele Amerika). Hij veranderde de naam naar "Great Again" (Sterke Groots). In dit scenario speelt hij een rol? De boektitel was...

[Lees de rest van het artikel](#)

Trompet Nieuwsbrief

Blijf op de hoogte en schrijf u in voor onze nieuwsbrief. Dit is gratis en zonder verdere verplichting.